

W szczególności skarżąca podnosi następujące zarzuty:

— niekompletność tej decyzji, naruszenie w niej istotnych wymogów proceduralnych, a wręcz jej nieistnienie w zakresie, w jakim decyzja ta została podana do wiadomości bez załączników i została wydana przez Komisję w sposób niekompletny, a następnie ponownie podana do wiadomości w sposób niekompletny, bez tekstu głównego;

— brak uprawnień Komisji do stwierdzenia naruszenia art. 65 wygasłego traktatu EWWiS i, co za tym idzie, wybór niewłaściwej materialnej podstawy prawnej;

— naruszenie prawa do obrony oraz naruszenie i niewłaściwe zastosowanie prawa w zakresie, w jakim Komisja nie wszczęła ponownie postępowania administracyjnego i przypisała sobie uprawnienie do zbadania mającego zastosowanie w niniejszej sprawie bardziej korzystnego przepisu, nie dając skarżącej możliwości skutecznego poznania swego stanowiska w przedmiocie prawdziwości podnoszonych faktów i okoliczności oraz znaczenia, jakie im ona przypisała.

Tytułem ewentualnym skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji ze względu na brak dowodów i niewłaściwe zastosowanie prawa materialnego w zakresie, w jakim Komisja przypisała, poprzez przedsiębiorstwo Lucchini/Siderpotenza, spółce Lucchini odpowiedzialność za naruszenie w całym okresie od dnia 6 grudnia 1989 r. do dnia 27 czerwca 2000 r. Skarżąca podkreśla autonomię Siderpotenzy w zakresie podejmowania decyzji i zarządzania oraz okoliczność, że Komisja nie była w stanie dostarczyć przekonujących dowodów na to, iż Lucchini była odpowiedzialna, w kategoriach zasobów ludzkich i materialnych, za zarząd Siderpotenzą.

Tytułem w dalszej kolejności ewentualnym skarżąca zauważa, że Komisja błędnie zastosowała zasady dotyczące obliczania grzywien, a w szczególności wytyczne z 1998 r.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. L z 04.01.2003, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2010 r. — Ferriera Valsabbia i Valsabbia Investimenti przeciwko Komisji

(Sprawa T-92/10)

(2010/C 113/94)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Ferriera Valsabbia (Odolo, Włochy) i Valsabbia Investimenti (Odolo, Włochy) (przedstawiciele: D. Fosselard, S. Amoruso i L. Vitolo, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2009) 7492 wersja ostateczna z dnia 30 września 2009 r., wydanej w sprawie COMP. 37 956, Pręty zbrojeniowe do betonu, nowa decyzja (zwanej dalej „decyzją”) w wersji zmienionej i uzupełnionej decyzją Komisji Europejskiej C(2009) 9912 wersja ostateczna z dnia 8 grudnia 2009 r. (zwanej dalej „decyzją uzupełniającą”), w której instytucja ta stwierdziła naruszenie przez Ferriera Valsabbia S.p.A. i Valsabbia Investimenti s.p.A. art. 65 traktatu EWWiS i nałożyła na nie solidarny obowiązek zapłaty grzywny w wysokości 10,25 mln EUR;

— tytułem ewentualnym: stwierdzenie nieważności art. 2 tej decyzji, nakładającej karę na skarżące;

— tytułem w dalszej kolejności ewentualnym: obniżenie kwoty nałożonej grzywny;

— obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w innych skierowanych przeciwko tej decyzji skargach.

W szczególności skarżąca podnosi następujące zarzuty:

brak uprawnień Komisji do nałożenia kary za naruszenie art. 65 wygasłego traktatu EWWiS, a w każdym razie — wykorzystanie jako podstawy prawnej art. 7 ust. 1 i art. 23 ust. 2 rozporządzenia WE nr 1/2003⁽¹⁾.

Naruszenie w ramach postępowania przed Komisją przysługującego skarżącemu prawa do obrony.

Naruszenie art. 65 ust. 1 traktatu EWWiS w zakresie, w jakim opisane w decyzji okoliczności faktyczne nie składają się na jednolity i ciągły kartel.

Naruszenie wytycznych dotyczących metody obliczania nakładanych grzywien oraz zasad równości i proporcjonalności.

W tym względzie skarżące podnoszą w szczególności, że zaliczenie skarżących do pierwszej grupy przedsiębiorstw, na które została nałożona grzywna o wyższej kwocie podstawowej, jest całkowicie niezgodne z prawem, jeśli się weźmie pod uwagę, iż, w ramach postępowania mającego na celu ustalenie wysokości grzywny, Komisja niewłaściwie zastosowała kryterium jej szczególnego udziału w rynku i nie zastosowała w jednolity sposób kryterium całkowitego rozmiaru przedsięwzięcia. Ponadto postępowanie mające na celu ustalenie wysokości kary zostało przeprowadzone w niewłaściwy sposób także w zakresie dotyczącym oceny okoliczności łączących. Wreszcie, nadmiernie długi okres trwania postępowania spowodował poważne naruszenie prawa do zakończonego w odpowiednim terminie rzetelnego procesu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. L z 04.01.2003, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2010 r. — Bilbaína de Alquitranes i in. przeciwko ECHA

(Sprawa T-93/10)

(2010/C 113/95)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bilbaína de Alquitranes, SA (Luchana Baracaldo, Hiszpania), Cindu Chemicals BV (Uithoorn, Niderlandy), Deza

a.s. (Valašské Meziříčí, Republika Czeska), Industrial Química del Nalón, SA (Oviedo, Hiszpania), Koppers Denmark A/S (Nyborg, Dania), Koppers UK Ltd (Scunthorpe, Zjednoczone Królestwo), Rütgers Germany GmbH (Castrop Rauxel, Niemcy), Rütgers Belgium NV (Zelzate, Belgia) i Rütgers Poland Sp. z o.o. (Kędzierzyn Koźle, Polska), (przedstawiciele: K. Van Maldegem, R. Cana, adwokaci, i P Sellar, solicitor)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA)

Żądania strony skarżącej

— uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;

— stwierdzenie nieważności zaskarżonego aktu w części, w jakiej dotyczy on paku, wysokotemperaturowej smoły węglowej, numer CAS 65996-92-2; oraz

— obciążenie ECHA kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące wnoszą o stwierdzenie nieważności, w części, decyzji Europejskiej Agencji Chemikaliów („ECHA”) (ED/68/2009) klasyfikującej pak, wysokotemperaturową smołę węglową, numer CAS 65996-93-2 (zwaną dalej „CTPHT”) jako substancję spełniającą kryteria określone w art. 57 lit. d) i e) rozporządzenia (WE) nr 1907/2006⁽¹⁾ (zwanego dalej „REACH”), zgodnie z art. 59 REACH.

Na podstawie zaskarżonej decyzji, o której skarżące dowiedziały się z komunikatu prasowego ECHA, substancja pak, wysokotemperaturowa smoła węglowa, została dołączona do wykazu 15 nowych substancji chemicznych kandydackiej listy substancji wzbudzających szczególnie duże obawy.

Podsumowując, skarżące nie kwestionują okoliczności, że CTPHT sklasyfikowano jako substancję rakotwórczą, lecz okoliczność, że uznano ją za substancję trwałą, wykazującą zdolność do biokumulacji i toksyczną, a także jako substancję bardzo trwałą i wykazującą bardzo dużą zdolność do biokumulacji, zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku XIII do REACH.